

Justis- og politidepartementet  
Postboks 8005 Dep  
0030 OSLO

Deres referanse  
201103032 ep  
hch/hfk/bj

Vår referanse (bes oppgitt ved svar)  
11/00408-2

Dato  
11. mai 2011

## **Høring - Forslag til Europaparlaments- og rådsdirektiv om kredittavtaler i forbindelse med fast eiendom til boligformål (COM (2011) 142 final)**

Vi viser til ovennevnte høringssak fra Justisdepartementet av 7. april 2011. Datatilsynet kommenterer kun direktivets kapittel 5 og 6 om vurdering av kredittverdighet og tilgang til databaser.

Kredittopplysningsvirksomhet er i dag regulert i personopplysningsforskriftens kapittel 4 og en egen konsesjon til kredittopplysningsbyråene. En av fordelene med dagens regelverk er at det er de samme kravene til hvilken informasjon byråene kan benytte i kredittvurderingen og de samme prosedyrene som skal følges uavhengig av bakgrunnen for vurderingen. Dagens bestemmelser omfatter følgelig også kredittavtaler i forbindelse med fast eiendom til boligformål.

Datatilsynets hovedinntrykk av direktivforslaget er at dette i hovedsak samsvarer med gjeldende tolking av dagens regulering. I dag er imidlertid informasjonsplikten delt mellom kredittgiver og kredittopplysningsbyrå. Kredittopplysningsbyråenes informasjonsplikt til omspurt blir i hovedsak ivaretatt gjennom et gjenpartsbrev. I dette brevet orienteres omspurt om at en kredittvurdering er gjennomført, hvilke opplysninger byrået har registrert om omspurt og eventuelt om en kredittscore og hvilke elementer som ligger til grunn for denne scoren. Retten til gjenpartsbrev er innarbeidet i Norge, og Datatilsynet anser denne retten som en godt fungerende sikkerhetsmekanisme både der kredittgiverne ikke ivaretar sin informasjonsplikt, men også for å sørge for at opplysningene kredittopplysningsbyråene har registrert er korrekte. Datatilsynet legger til grunn at retten til gjenpartsbrev blir ivaretatt uavhengig av forslaget til rådsdirektiv. Når det gjelder retten til informasjon om automatiserte avgjørelser, kan det se ut som om direktivforslaget går lenger enn personopplysningsloven § 22 ved at kredittgiveren får en plikt til uoppfordret å gi informasjon om regelinholdet i datamaskinprogrammene som ligger til grunn for avgjørelsen. Datatilsynet vil i denne anledning peke på at vi ser det som viktig at informasjonen må gis i en form som er forståelig for omspurte.


Dagens konsesjon til kredittopplysningsbyråene er uttømmende når det gjelder hvilke opplysninger byråene kan legge til grunn i sine kredittvurderinger, og hvilke kilder de kan hente slike opplysninger fra. Avgrensingen er bl.a. gjort på bakgrunn av personopplysningsloven § 11 og kravene om at opplysningene må være saklig begrunnet og relevante. Når det gjelder artikkel 16 om adgangen til databaser, kan det bli behov for å oppdatere konsesjonene, eventuelt regelverket på området, når det klarlegges hvilke kriterier for kredittregistreringer og betingelser for databehandling som skal gjelde for kredittopplysningsbyråene. Konsesjonen til kredittopplysningsbyråene legger ingen restriksjoner på kredittgiverne og hvilke forhold de kan ta i betraktning i sine vurderinger. Her vil personopplysningslovens generelle saklighets- og relevanskrav komme inn, jf. § 11.

Datatilsynets vurdering er at direktivforslaget er en god anledning til å vurdere kredittopplysningsinstituttet generelt – og ikke bare i forbindelse med fast eiendom til boligformål. Vi viser til vårt innspill gitt i forbindelse med etterkontrollen av personopplysningsloven. Som nevnt tidligere fremstår dagens regulering som lite oppdatert i forhold til hvordan kredittopplysningsinstituttet i praksis fungerer. I påvente av ny regulering arbeider Datatilsynet nå med å oppdatere konsesjonene til kredittopplysningsbyråene.

Med hilsen



Bjørn Erik Thon  
direktør



Aslaug Bendiksen  
seniorrådgiver